

gere. Jeg veed det ikke ganske (Munterhed!), men eftersom En af dem har udtalt sig, er jeg overbevist om, at han ikke er det, idetsmindste er han ikke saaledes inde i Jagtens Mysterier som jeg. Han har nemlig sagt, at der er stor Forskjel paa at give Jagten fri, og saa at tillade Vedkommende at skyde Bildtet ned; men jeg maa erklære, at det er aldeles det Samme. Efter min fulde Overbeviisning erklærer jeg, som praktisk Jæger og som den, der er inde i disse Forhold, at da jeg ikke ønsker, at Jagten paa denne Maade skulde overgives til Vedkommende, men nok derfor kunde ønske, at det skulde skee imod Erstatning, saa kan jeg, da det Sidste ikke kan skee, ikke stemme for Forslaget, hvormeget der end ellers er i det, som tiltaler mig, og som jeg billiger, hvilket jeg har givet tilkjende for Thinget. Vistnok erkjender jeg, at, naar man blot skulde betragte Sagen fra Nødværgerettens Standpunkt, saa havde man fuldkommen Ret dertil; men det er jo netop vor Opgave her, at have, saavidt muligt, en speciel Lov ligeoverfor de almindelige Bestemmelser; thi, naar man ikke vil holde paa en saadan speciel Lovbestemmelse, saa er jo Jagten forbi. Derfor har jeg, hvilket senere vil komme for, i Forening med nogle andre ærede Landskingsmænd prøvet paa at faae nogle Bestemmelser ind i Loven, som muligviis kunde give Nødværgeretten den Udstrækning og saavidt muligt forebygge, at Jagten derved ikke ganske blev ødelagt.

Krabbe: Da jeg har stemt imod den § 2, som af Majoriteten i Udvalget var foreslaaet, — og, hvis jeg ikke seiler, saa have nogle eller ialtsald enkelte af Forslagsstillerne ogsaa stemt imod denne Paragraph, — saa kan jeg ikke stemme for nærværende Forslag, thi jeg maa med den ærede anden Landskingsmand for 7de District (Nyholm) være enig i, at det gjør et endnu langt større Indgreb i Eiendomsretten end den af Udvalgets Majoritet foreslaaede § 2. Jeg fatter heller ikke ganske, hvorledes man vil kunne paaberaabe Læren om Nødværgeretten, for derpaa at begrunde Jordbrugerens Ret til at nedskyde Bildt af alt Slags; jeg kan indsee, at imod Noddyr og vilde Dyr kunde der være Tale om Nødværge, men jeg kan ikke begribe, hvorledes

man kan komme til at udøve Nødværge f. Ex. mod Garer (Munterhed!).

Dreier: Jeg troer, at 2 af mine ærede Medforslagsstillere have i det Væsentlige udtalt, hvad jeg havde tænkt at ville sige. Jeg skal imidlertid blot gjøre et Par korte Bemærkninger. Naar man er, hvad jeg troer dog i Grunden fremgaaer af alle Forhandlinger i denne Sag, enig i, at den Rettighed, som Jordbrugerne have til de Producter og Værter, som staae paa deres Grund, er betydelig stærk, ja det er endog saa udtalt, at den kunde stilles ved Siden af Eiendomsretten til Grunden, saa at der er 2 Slags Eiendomsret, som staae ligeoverfor hinanden —, naar det er Tilfældet, saa mener jeg ogsaa, at man maa ville de Midler, hvorved denne Eiendomsret, nemlig Brugernes Eiendomsret, kan sikkes og nyde Beskyttelse ligesaavel som den anden Eiendomsret. Man har forsøgt at skaffe den en saadan Sikkerhed ved Bestemmelserne om Skadeserstatning, og ved det Forslag, som nu foresligger, og ved et andet, som senere kommer for, har man yderligere søgt at beskytte denne Ret; idet man med utryffelige Ord har udtalt, at det er den Jagtberettigedes Pligt at forskaffe Fred for Bildtet. Men, da alle disse Bestemmelser, baade de, man hidtil har forsøgt, og de, som man nu synes at ville forsøge, maae erkjendes, og af de Fleste ere erkjendte, at være ufyldgjørende, saa troer jeg, at man maa staae ind paa en anden Vej, og det er denne anden Vej, som ved vort Forslag tilsigtes, og som er den eneste egentligt virksomme, nemlig den, at Brugeren faaer Lov til at benytte det virksomme Middel, at skyde eller dræbe, hvad der kommer paa hans Jord. Det er sagt, at Eiendomsretten derved krænktes. Jeg maa paa det Bestemteste paastaae, at den ikke krænktes; thi Jagtrettens Eier faaer efter Forslaget Alt, hvad der virkelig er hans Eiendom, da hans Eiendom i dette Tilfælde — hvad ogsaa den høitærede Indenrigsminister ved Sagens anden Behandling udtalte — ikke er det løbende og ikke det flyvende Bildt, men det fældede; først ved at være fældet, først ved at være kommet fast til Grunden eller ved at være bemægtiget, først derved gaaer det over til at blive hans Eiend-